

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sąd. Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2019 r. w Piszcu

sprawy z powództwa J. M. (1), M. M. (1), L. K., A. K., C. S., G. Ł., A. G., M. M. (2)

przeciwko K. P. (1), T. W. (1), T. W. (2), P. W., K. W., M. P.

o wydanie nieruchomości

o r z e k a :

I. Oddała powództwo wobec pozwanych K. P. (1), T. W. (1), T. W. (2), P. W., K. W..

II. Odrzuca pozew wobec pozwanego M. P..

III. Zasądza od powodów L. K., A. K., C. S., G. Ł. solidarnie na rzecz pozwanej T. W. (2) kwotę 565,70 zł (pięćset sześćdziesiąt pięć złotych 70/100), w tym kwotę 105,78 zł (sto pięć złotych 78/100) podatku VAT, z tytułu wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną z urzędu pozwanej przez radcę prawnego A. W..

IV. Zasądza od powodów L. K., A. K., C. S., G. Ł. solidarnie na rzecz pozwanego T. W. (1) kwotę 565,70 zł (pięćset sześćdziesiąt pięć złotych 70/100), w tym kwotę 105,78 zł (sto pięć złotych 78/100) podatku VAT, z tytułu wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną z urzędu pozwanemu przez radcę prawnego A. W..

V. Zasądza od powodów L. K., A. K., C. S., G. Ł. solidarnie na rzecz pozwanego K. P. (1) kwotę 565,70 zł (pięćset sześćdziesiąt pięć złotych 70/100), w tym kwotę 105,78 zł (sto pięć złotych 78/100) podatku VAT, z tytułu wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną z urzędu pozwanemu przez radcę prawnego A. W..

Sygn. akt I C 3/15

UZASADNIENIE

A. K., L. K., G. Ł., J. M. (2) i C. S. w dniu 16 kwietnia 2012 roku wytoczyli powództwo przeciwko K. P. (2), M. P., K. P. (1), T. W. (2), T. W. (1) oraz małoletnim P. W. i K. W. o wydanie nieruchomości – gospodarstwa rolnego o łącznej powierzchni 13,29 ha, położonego w A. w gminie O., składającego się z działek gruntu o numerach geodezyjnych (...), dla której Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą nr (...).

W uzasadnieniu pozwu powodowie podnieśli, że są współwłaścicielami opisaney wyżej nieruchomości. Podstawą objęcia tej nieruchomości w posiadanie przez pozwanych była umowa dzierżawy zawarta 20 listopada 1974 roku na 50 lat pomiędzy A. M. (matką powodów), a J. P.. Ponieważ pozwani bez zgody i wiedzy powodów wydzierżawili

przedmiotowe gospodarstwo rolne osobom trzecim, powodowie wypowiedzieli umowę dzierżawy z 20 listopada 1974 roku i zażądali wydania nieruchomości w terminie do 1 sierpnia 2011 roku. Zakreślony termin upłynął bezskutecznie.

W toku niniejszego procesu zmarł powód J. M. (2). Postanowieniem z 24 lipca 2019 roku Sąd Rejonowy w Piszku wezwał spadkobierców zmarłego J. M. (2): A. G., M. M. (2), J. M. (1) i M. M. (1) do udziału w niniejszej sprawie w charakterze powodów (k. 226).

Pozwani K. P. (2), K. P. (1), T. W. (2), T. W. (1) oraz małoletnie P. W. i K. W. wnieśli o oddalenie powództwa.

Pozwany M. P. zmarł 27 listopada 2008 roku.

W toku procesu, ustanowiony z urzędu pełnomocnik pozwanych K. P. (2), K. P. (1), T. W. (2) i T. W. (1) – r.pr. A. W. – wniosła o zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. wobec zawiśnięcia przed Sądem Rejonowym w Szczytnie VI Zamiejscowym Wydziałem Cywilnym z siedzibą w Piszku w dniu 25 marca 2013 roku sprawy z wniosku K. P. (2) o stwierdzenie zasiedzenia przedmiotowej nieruchomości, która to sprawa została zarejestrowana pierwotnie pod sygnaturą akt VI Ns 213/13, a następnie I Ns 490/16.

Postanowieniem z 9 kwietnia 2013 roku Sąd zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c.

W dniu 8 lutego 2014 roku zmarła pozwana K. P. (2).

Na wniosek pełnomocnika pozwanych K. P. (1), T. W. (2) i T. W. (1) powołującego się na prawomocne zakończenie postępowania w sprawie I Ns 490/16 Sądu Rejonowego w Piszku, zawieszono postępowanie w niniejszej sprawie zostało podjęte postanowieniem z 17 maja 2019 roku.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 25 marca 2013 roku K. P. (2) wystąpiła do Sądu Rejonowego w Szczytnie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Piszku z wnioskiem o stwierdzenie, że nabyła przez zasiedzenie nieruchomość położoną w A. w gminie O., składającą się z działek gruntu o numerach geodezyjnych (...), dla której Sąd Rejonowy w Piszku prowadzi księgę wieczystą nr (...). Sprawa została zarejestrowana pierwotnie pod sygnaturą akt VI Ns 213/13, a następnie I Ns 490/16.

Sąd Rejonowy w Piszku postanowieniem z dnia 25 maja 2017 roku wydanym w sprawie I Ns 490/16 stwierdził w punkcie 1., że K. P. (2), c. F. i W., nabyła przez zasiedzenie w dniu 28 maja 2004 roku nieruchomość położoną w A. w gminie O., składającą się z działek gruntu o numerach geodezyjnych (...), dla której Sąd Rejonowy w Piszku prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Apelację od powyższego orzeczenia wywiedli uczestnicy postępowania A. K. i L. K. oraz T. O..

Sąd Okręgowy w Olsztynie postanowieniem z dnia 24 lipca 2018 roku wydanym w sprawie IX Ca 1145/17 sprostował punkt 1. sentencji zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego w Piszku w ten sposób, że w miejsce słów „składającą się z działek gruntu o numerach geodezyjnych (...), dla której Sąd Rejonowy w Piszku prowadzi księgę wieczystą nr (...)” wpisał: „obejmującej działki o numerach ewidencyjnych: (...), (...), (...), dla których Sąd Rejonowy w Piszku prowadzi księgę wieczystą nr (...) oraz działkę nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Piszku prowadzi księgę wieczystą nr (...)” i oddalił obie apelacje.

Uczestniczki postępowania A. K. i L. K. wniosły skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 24 lipca 2018 roku wydanego w sprawie IX Ca 1145/17, którą Sąd Najwyższy postanowieniem z 10 lipca 2019 roku przyjął do rozpoznania.

(okoliczności bezsporne, dowód: odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Piszku z 25.05.2017r. wydanego w sprawie I Ns 490/16 wraz z pisemnym uzasadnieniem k. 181-188v; odpis postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie z

24.07.2018r. wydanego w sprawie IX Ca 1145/17 wraz z pisemnym uzasadnieniem k. 189-200; odpis skargi kasacyjnej k. 201-209; odpis postanowienia Sądu Najwyższego z 10.07.2019r. k. 236)

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie należy wskazać, iż podstawową ochronę prawa własności zapewnia art. 222 § 1 k.c. Zgodnie z tym przepisem właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą. Roszczenie to służy przywróceniu właścicielowi władztwa nad rzeczą, a zatem ochronie jednego z podstawowych atrybutów prawa własności.

W sytuacji gdy powód dochodzi od pozwanego wydania określonej rzeczy winien wykazać, że w stosunku do tej rzeczy, którą posiada pozwany, przysługuje mu prawo własności. Obrona pozwanego może przybierać różne formy. Po pierwsze pozwany może negocjować prawo własności powoda. Po drugie może powołać się na skuteczne wobec właściciela prawo do władania rzeczą. Po trzecie wreszcie może twierdzić, że nabył własność rzeczy, której wydania powód się domaga.

W niniejszej sprawie pozwani K. P. (1), T. W. (1), T. W. (2), P. W. i K. W., powołując się na prawomocne postanowienie Sądu Rejonowego w Pieszku z dnia 25 maja 2017 roku wydane w sprawie I Ns 490/16, skutecznie zanegowali prawo własności powodów do nieruchomości, której wydania powodowie się domagają. Fakt nabycia przez zasiedzenie przedmiotowej nieruchomości przez K. P. (2), czyni roszczenie windykacyjne powodów bezpodstawnym.

Z uwagi na powyższe Sąd powództwo wobec pozwanych K. P. (1), T. W. (1), T. W. (2), P. W. i K. W. na podstawie art. 222 § 1 k.c. oddalił, zaś pozew wobec pozwanego M. P. na podstawie art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. odrzucił wobec bezspornego ustalenia, że pozwany ten zmarł przed wytoczeniem przedmiotowego powództwa.

Na podstawie § 15 w zw. z § 9 pkt 2 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (j.t. Dz.U. z 2013r., poz. 490), Sąd zasądził od powodów L. K., A. K., C. S. i G. Ł. solidarnie na rzecz pozwanych T. W. (2), T. W. (1) i K. P. (1) kwoty po 565,70 złotych z tytułu wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną z urzędu tym pozwanym przez radcę prawnego A. W., w tym: kwotę 360,00 złotych tytułem wynagrodzenia, kwotę 99,92 złotych (299,75 zł : 3 = 99,92 zł) tytułem zwrotu wydatków zgodnie z przedłożonym spisem kosztów (k. 150) i kwotę 105,78 złotych tytułem podatku VAT.